

i Landet, en meget hensynsfuld og rimelig Tanke, som vistnok ogsaa udføres i Virkeligheden. Hvorledes kan man tænke at gøre sigts, naar man tillige vil forholde de nye Landsdele at overtage de Arbejds kræfter, de trænger til, derfra, hvor de bedst kan faa dem og er vant til at faa dem, nemlig fra Tyskland? Kloppenborg-Skrumsager har sidste Sommer en Gang sagt, at hele Köller-Politikken havde ikke voldt den økonomiske Skade for Nordslesvig som Tyendespørgsmaalet, der unddrog saa megen Arbejds-kraft, som ikke var til Stede, men som der var Brug for. Han kan bedre overskue det end jeg; men jeg ved, at siden den Tid er den Ting blevet værre og værre. Det ved alle, at vi har haft et saa uheldigt Efteraar, at Landmændene ikke har naaet at faa deres Jord efteraarspløjet, som de skulde have, og vi oplever nu, at denne Vinter trækker saa langt hen, at man kommer sent til Foraarsarbejdet. Folkene dernede er i en meget fortvivlet Stilling, de ser ikke, hvorledes de skal faa Arbejdet færdigt, for der er næsten ikke den Mand med Ejendom, naar det da ikke er en Ejendom, der kan bestrides og klares ved Familiens egne Kræfter, altsaa lidt større Ejendomme, hvor der ikke mangler mindst et Par Hænder. Jeg har forskaffet mig nogle Tal, der viser, hvor galt det er. I Omegnen af Burkal mener man, at der mangler 75 Tjenestefolk, som man trænger til, og i Ruterbøl-Eggen 21, og saaledes videre. Nu har man før sagt: Ja, men man gør ingenting for at faa Tjenestefolk her fra Landet. Men det kan man ikke sige med Rette; Folk har længst vænnet sig til at søge Tjenestefolk her, og de prøver alt muligt for at faa Folk, men de faar ikke tilstrækkeligt mange, eller de, de faar, løber igen. Og derfor er de i Nød, og det er et Spørgsmaal, der efter min Mening er vigtigere end det om Sukkerindustrien, at Landet dernede bliver i Stand til at holde den Produktion oppe, som de er vant til at have. Naar jeg sagde, at det tillige virker som et Angreb paa det tyske Folk, ved jeg jo, at man har motiveret det med økonomiske Grunde og har sagt: Valutastanden er saa forskellig i de forskellige Lande, at den giver Danmark en Tiltrækningskraft, som vi maa stoppe for. Og man har sagt, at her er Arbejdsløsheden saa stor, men i Tyskland har alle Hænder nok at bestille. Men det passer ikke mere, paa ingen Maade; Arbejdsløsheden der er vistnok nu større end her, og Valutastanden er jo omvendt, saaledes at Valutastanden nu er højere der

end her, og derfor kan man ikke med disse Grunde motivere sliq en Fremgangsmaade. Og det er jo Hundreder af Tjenestefolk, der maatte vandre af Sted herfra, og derved er der skabt et Hul, som man ikke kan se, hvorledes man skal faa udfyldt igen. Hvad vilde Danmark sige, hvis man fra Tysklands Side var gaaet frem paa lignende Maade, hvad man jo ikke har gjort? Det er ikke en Maade, hvorpaa man kan skabe et godt Forhold mellem to Nabofolk.

Desuden har det været vildledende, at man — det er for Resten H. P. Hanssen — har skræmmed med Tal, der ikke var vederhæftige, og som han i sit eget Blad „Hejmdal“ maa rette, men som nu gaar igen, om de 10 000 tyske Tjenestefolk, der var en national Fare. Hvor skal den Fare komme fra, da det er tyske Statsborgere, som den danske Stat ikke tænker paa at give Statsborgerret? Og det har den jo fuldkommen i sine Hænder. Men det afgørende for Øjeblikket er, at der er Nød, at de Folk ikke ved, hvorledes de skal komme igennem med Foraarsarbejdet, som de skal have gjort, og som ogsaa maa gøres i Landets Interesse.

Saa er der Jordspørgsmaalet. Der gik jo forleden en Notis gennem Pressen, at der var kommet 900 ha mere paa tyske Hænder end før, altsaa at der var blevet tabt 900 ha fra den danske Side til den tyske Side, og straks blev der raabt, at Staten maatte hjælpe, og at der maatte vedtages en Lov for at forhindre det. Jeg gad nok vide, hvorledes man vilde lave en saadan Lov. Det er meget interessant, at man straks syntes, at denne Fare kunde være saa stor, at der skulde en Lov til at afhjælpe den. Men først er det dog interessant at belyse Tallene lidt nærmere. Det ved jo enhver — enhver i Danmark —, at overfor disse 900 ha — hvis det er rigtigt, hvad jeg ikke kan overskue —, der er blevet vundet fra tysk Side, staar de kolossale Vindinger, som det danske Folk har gjort i Skikkelse af de Domæner, Skove og Præstegaardsjorder, al den offentlige Jord, der er kommet paa danske Hænder, og som nu lægges over paa flere Hænder, idet man opretter Husmandsbrug og slige Ting; men vi har en Oversigt over de sidste 25 Aar, hvori Magister Clausen viser, hvorledes det forholder sig med de større Ejendomme dernede, dem der mindst har en Ejendomsværdi af en 100 000 Kr. Det har man en Oversigt over, og der lyder det saaledes — som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse —: „For 25 Aar siden var der 43 850 000“ — for saa mange Kroner